

Spomenik budućnosti

Koljnof-Kópháza-Kohlenhof

Kako je to poznato pred točno 30 ljeti općina Koljnof bila je mjesto važnog pripetenja. Uz to, da je Željezna zavjesa (Željezni firhong) kod nas imala još dodatne specifičnosti, pred konačnim ukinućem 15. kolovoza 1989. ljeta na dan Majke Božje, kod nas Velike maše na granici Marijanskog kraljevstva dogodio se je prvi organizirani proboj. Detalje znate pogledati na You Tube kanalu pod naslovom: Die Schlacht von Kópháza. I mjesto i datum su puni simbolike. Jedno malo mjesto na granici, ko je poznato po hodočasnoj crkvi Majke Božje, bit će mjesto tih događajev. Iz Mađarske će istočnonimški građani pokušiti proboj u susjedno mjesto, ko se zove Križ (na nimškom: Deutschkreutz). Na tom mjestu pred kojim danas pelja marijanski hodočasni put iz Transilvanije, iz mjesta Csíksomlő do Štajerske u Mariacell i danas stoji spomen ploča na tri jeziki, ku smo postavili pred petimi ljeti. Spomenuti hodočasni put je vodoravni krak križa, ki leži u sridnjoj Europi. Okomiti krak istog počinje u Czestochowi, na Jasnoj Gori, ki je duhovni centar Poljakov, a na jugu završava u Međugorju. Svidoki, ki su doživili ta pandiljak su već većim dijelom mrtvi (aš je to bio onda djelatni dan i većina ljudi je bilo na poslu), ali još živu neki, ki su nam dragocijen izvor informacijov iz tih vrimen. Bile su dve grupe, ke su pokušile projt kroz već ugašenu, ali još dobro čuvanu tehničku granicu, zvanu Željezna zavjesa. Oni ki su se ganuli iz ulice Kiseloga zdenca su sve ulovili kade pri bigu , ali oni, ki su krenuli iz Kolodvorske ulice bili su djelomično uspješni.

Zač smo dali spomeniku ime: Spomenik budućnosti?

Odgovor bi bio ov: sva simbolika, ku smo na neki način ugradili u taj spomenik povezuje prošlost sa današnjicom, pokazujući ravni smjer u budućnost.

Nekajmo zabiti, ležimo na široj ruti Jantarske ceste.

Pri planiranju pilja hasnovali smo jednostavne forme, aš smo na taj način mogli s malo detaljov pokazati zapravo najviše od onoga ča smo mislili. Naravno za razumit tribat će i malo predznanja i mi vjerujemo, da će to predznanje po ljeti biti sve veće i sve dublje u odnosu na danas.

Na postolju se vidu tri slova. Slovo K, slovo A bez horizontalne poveznice i slovo Y. Za pročitati na latinskom izgleda kot no: KAJ

U našem starom pismu bi ta tri slova preštivši sa desna na livo (kako se pisalo i čitalo to pismo) značilo bi: TSŐ (u hrvatskom izgovoru TŠ za Ő nemam slova, ali je to negdje izmed o i malo više) u prijevodu: CIV (cijev).

Kada dakle spominjemo „upitnu“ rič : kaj, nekamo zabiti, da to ni jednostavo upitna rič nego čuda-čuda već. To je zapravo srž poganstva u smislu, da po-gan znači človika ki barata sa po, s vodom. Znalac vode. Upravo se to znanje uzima od nas i mi smo došli do danas na nivo, da zapravo niš neznamo o vodi. O vodi, ka je jedna od najvećih enigmi svita. I to upravo zato, aš se ponaša obrnuto, no ča bi se po nekimi parametri kemije, fizike i drugih znanosti morala ponašati.

Ako imam tekućinu i imam civ nij teško razumiti da sam : jak. Na tom principu djelaju svi naši strojevi s kimi kopamo i vršimo teške posle.

Ime Koljnofa na mađarskom jeziku je: Kópháza. Kóp obrnuto je pók, odnosno vode, a háza je kuća, stan.

Znači kuća vodov. Prvi spomen Koljnofa u 13. stoljeću je: Ravazd Wyz- odnosno Zdrava Voda. Na tu zdravu vodu ćemo se još vrnut najzad u tekstu.

Hrvati uz nedaleko Niuzaljsko jezero su Kajkavci, ke je Toma Nadasdy hrvatski ban selio sa svojih posjedov Velike (današnja Kraljeva Velika) i Međurića 1537. ljeta simo u okolicu jezera. On je bio i vlasnik starijeg dvorca na mjestu današnjeg u Deutschkreutz-u. Pavao će biti ta, ki će dati pregraditi ta prekrasni dvorac u renesansnom stilu. Ova je obitelj bila do sramotne urote kraljeve svite i smaknuća pa i samog državnog suca Franje Nadasdyja u Beču (isti dan 30.04. 1671. odrubljene su glave i banu Petru Zrinskom i markizu Franu Krsti Frankopanu u Bečkom Novom Mjestu) najbogatija obitelj našega kraja. Esterhazyji su počeli svoje naglo bogaćenje tek po tih događajev.

Iz sredine postolja se zdiže jedan stup (ki se zbog stabiliteta zapravo sastoji od 4 manjih stupov poredanih u jedan četverokut, pa tako ima i bolji učinak prostora). U gornjem kraju toga stupa imamo poprik postavljena dva kraka, pa je ovo onda slovo Dj (Đ) u klinastom pismu. Isto tako simbolizira i velikom bodljikavu žicu i spiralu, kako je posložena Jantarska cesta.

Dvostruka spirala DNK je kod života, a Marija je rodila „Život“. Slovo Dj znači i jedan (edj-jed) u značenju jedinog Boga. Na istom je stupu malo ispod i tzv. Koljnofski križ, koga je osmislio i prvi izradio učitelj Béla Tóth, ki je u svoji umirovljenički dani živio kod nas u Koljnofu. Ta križ je jako brzo klasificiran i kot dio mađarskog nematerijalnog kulturnog blaga. Na kraju stupa vidimo dva slova starog hrvatskog pisma, glagoljice. To je slovo Č, ko ima brojčanu vridnost 1000

i započinje red tisućica, a izgledom slični na človeka s raširenim rukama u mjeri zlatnog reza. Drugo je slovo, slovo A u obliku križa sa brojčanom vrijednošću 1. Zbroj ta dva slova je 1001, a ako znamo da je broj 1000 sveti broj i rezultat množenja 3×10 , u značenju bi to bio: početak i kraj.

No ako pročitamo skupa dostat ćemo drugu ključnu hrvatsku kratku rič: ČA. Kako sam već pred tim spomenuo ime našeg naselja je: Ravazd- obrnuto zdrava Wyz (Ziv-živ, život, u mađarskom voda).

Ka je ta zdrava voda, ka krasi ovo mjesto? Pa to je upravo naša Ruj-ča, mineralna voda prirodno obogaćena sa CO₂ i puno željeza u njoj. Ta CO₂ ruji van iz vode, daje joj šum. Iz ovog je zdenca pilo cijelo selo još duboko u 20. stoljeću, pred tim no ča je došao vodovod i ponudio nam tzv. „mrtvu vodu“.

Centralni dio našeg spomenika je pocinčan čelik i spomene nas na željezo u zemlji pod nami. Iz dobrih jama, rupa se dobivalo željezo iz jednog tankog sloja i ono se prerađivalo i talilo. Ta dio sela se i dan danas zove: Rupe, aš su naši pretki, kada su došli u ov kraj još našli napol zagrnjene jame i rupe, ke su ostatak kopanja ča do kasno u srednji vijek.

Dvi riči pak, ona dolje i ona gore imaju farbu bronce, aš je bronca našeg kraja zbog nedostatka kositra bila proizvedena mišanjem bakra i antimona, dobivši leguru bronce, ka je puno tvrđa, pa je i postala suigrač u minjanju povijesnih tokov i istine.

Spomenik je oko 8 metara visok, pa se vidi s više lokacijov:

1. Vidu ga oni, ko se vozu vlakom, ki se vozi nekih 30 metara dalje od spomenika.
2. Vidu ga oni, ki će se voziti na autocesti, ka je u izgradnji.
3. Vidu ga svi ki se vozu sa granice na glavnoj cesti prik mosta.
4. Hodočasniki na marijanskom putu pišaču uz njega.
5. Biciklisti i obični pišaki isto ga imaju na putu.
6. Oni ki pohodu našu Goru i vidikovac na njoj vidit će ga.
7. S vidikovcov Šopronskog gorja će se isto viditi u daljini.

Uz spomenik će se postaviti i mala hutica, štražarno mjesto, kako je bilo u originalu za graničare, da još bolje merkaju na ovu neuralgičnu točku na trasi Željezne zavjese. Pokrito će biti istim krovom, ki je bio uz ogradu postavljen i tamo čekao oko 30 ljet, da ga se opet postavi na originalno mjesto i dobene staru funkciju.

Ča dobiva s ovim spomenkom Koljnof?

1. Ov se spomenik organski veže za novootvoreni muzej u centru sela, pa dopunjuje interaktivnost cijele postave.
2. To je značajan objekt, ki sa svojom štoricom intrigira i nosi ime Koljnofa u svit.
3. Nosi poruku, ka veže narode i univerzalna je na cijelom svitu; naime, da se nikad već ne dilimo bodljikavom žicom, da se ne izoliramo jedni od drugih, pa polig toga širi vist slobode i otvorenosti.
4. Spomenik pokazuje neka ključna slova dva skoro pa zaboravljena pisma, a uz to promovira višejezičnost, toleranciju i dijalog, kot preduvjete za svakog dobronamjernog i otvorenog človika u normalnoj komunikaciji sa svitom.
5. To je početna točka jednog još neizgrađenog sustava, ki bi mogao ov naš kraj preobraziti u mali raj za znatiželjne, one, ki obožavaju aktivni turizam i učenje uz opuštanje i relaksaciju.
6. Nažalost današnja omladina već nezna za tu zloglasnu tvrdu granicu med istokom i zapadom u 20. stoljeću, pa bi to bio isto i motivacija, da se već dozna o njoj, poglavito, kada se zna, da još živu protagonisti tih zlih vrimen.
7. Velika je prednost, da s ovim spomenikom propagiramo slogan, da se spomeniki moraju postaviti na autentična mjesta, na lokacije kade su se pripetenja i u stvarnosti dogodila, a ne zbog komotnosti i nekih drugih razlogov postaviti ih u tudje i neadekvatno okruženje. Na ta način se zna dogoditi, da se u dobronamjernom posjetitelju stvara kriva slika ili deformirana predodžba o događaji, ki se želju prikazati.

Tako se npr. na mjestu prodora blizu Šoprona 4 dana kasnije od našega na jedno mjesto kanilo postaviti sve već sadržajov, no pri tom se zna dogoditi nesporazum za one, ki dolazu iz dalekog svita i neznaju okolnosti. Ako nimaju pravog vodiča, ili dobro napisanu podužu brošuru iz cijele vrlo efektno i lijepo dizajnirane izložbe znadu dostat i sljedeću sliku:

Ta poznati Paneuropski piknik je bio na tom mjestu (nije istina, aš je ta događaj bio nekoliko kilometra dalje oraganiziran), da je željezna zavjesa stala na tom mjestu na granici (nije istina, aš je niskonaponski 24 voltni alarmni sustav zvan Z-100 bio isto par kilometarov nutra dalje na

mađarskoj teritoriji), da su tu željeznu zavjesu par mjeseci pred tim na tom mjestu simbolično prerizali s vlašćimi rukami ministri vanjskih poslova tadašnje Mađarske i Austrije (isto ni istina, aš se to dogodilo drugdje), odnosno da su drveni spomen stup, nadgrobni spomenik i pavilijon lokalne specifičnosti (ča isto ne odgovara istini).

Mogao sam spomenuti i druge spomenike, no spomenuo sam ovog zbog toga, aš se organski veže za našu štoricu, ali se za naš događaj malo zna, dok se za onog, ki se je zbio 4 dana kašnje zna u cijelom svitu.

Mogli bi još nabrajati značenja, aš smo zaistinu kanili u jednostavnimi obliki i slika dati najveć o našem kraju, o povijesti i žitku našrg clovika. Ovde se sažeto spajaju prostor, vrijeme, kulture, jeziki, puti i jednoj pikici.

Na info pultu, uputili smo vas na nekoliko detaljov i nalazov, ki su sami po sebi europske rijetkosti, a more ih se pogledati u krugu od nekih 15 km.

Ovu našu inicijativu podupiralo je već lokalnih i regionalnih civilnih organizacijov, a pozitivno su imali mišljenje i lokalna samouprava i hrvatska narodnosna samouprava.

Realizirali smo ta projekt u ufanju, da će domaći ljudi oćutiti nekakvu povezanost prik tog objekta, neku identifikacijsku točku, ada ga svaki na svoj način doživljava kot svojega.

Sam spomenik simbolizira i stablo života. Postolje sa slovami simbolizira korijenje. Stup predstavlja deblo, a gornji dio krošnju drveta, ka pomoću CO2 izgrađuje samu biljku.

Cijeli spomenik ne stoji okomito na cestu, nego je zarotiran u smjeru Ošlja. Na taj način smo dobili i drugi fenomen, da se pogledom na njega u pozadini nazire toponim zvan Božji Stolac.

Ča je važnost Ošlja i zač smo se toliko vezali na ov toponim, na ta lokalitet u zaleđu Stona daleko od nas, a blizu obali Jadranskoga morja?

Važnost Ošlja je višestruka, no najjednostavniji i najefektniji bi bio izraz: mjesto kade se spaja nebo i zemlja. Točka poveznica nebeskih formula i zemaljskog žitka.

Kada je Igor Šipić shvatio, da bi jedno od lipših zviježđa neba, Vlašići mogli biti organizacijska matrica, predodžba zemaljske skoro savršene geometrije, počeo je sistematski analizirati medjuigru i povezanost ta dva

sustava. Objavljajući svoje rezultate u svoji djela dokazao je nepobitnu činjenicu, da je zemaljski matriks plod i otisak nebeske geometrije i vuče svoje postojanje iz iste. Dokazao je da je Ošlje kardinalni organizator Jadransko-panonskog prostora pa i šire. Radi se zapravo o jednom vrlo intrigantnom objektu poviše mjesta Ošlja, a to je osmodjelna rotunda produžena na jednom kraju, a slični svojim izgledom na ključ.

Na cijeloj se priči mora još dost delati, no nesumnjivo je da su Šipićeve pretpostavke i matematički provjerene i već predstavljene međunarodnoj znanstvenoj zajednici, kot originalni pristup i vrlo perspektivan način kompleksnog i multidisciplinarnog pristupa materiji, odnosno razmišljanja.

Sakralna geometrija, ka u sebi spaja i organizira vidljivi i nevidljivi svit, svit svitlosti i elektromagnetizma očarava i človika denašnjega doba.

Vrlo je interesantno, da su izrazi Plejade, Fiastyúk, Oláhtánc, Subaru itd. svi izrazi, ke ako analiziramo dobijamo rezultate, a pokazuju upravo na tu funkciju toga zviježđa. Olah je obrnuto- halo, a to je u značenju : mriža. Ni slučajno da podižući telefon upravo se cijeli svit služi tim izrazom: imam mrižu, imam vezu, moreš govoriti.

No da cijela priča dobije i malo mistični značaj, moramo spomenuti da je stan čuvara željezničke pruge uz pilj, a pruga i sama simbolizira mrižu i to i željezničku, i električnu pa i komunikacijsku, hiža je u kojoj živi obitelj zvana: Olah!

Moramo još spomenuti nekoliko interesantnosti vezanih za mjesto.

I 1956. godine na tom mjestu je Mađarsku ostavilo dost ljudi. Izmed 1956. i 1989. točno je 33 ljet, a mi ovoga ljeta slavimo 30. obljetnicu rušenja granice, odnosno Željezne zavjese. To su dvi more bit najvažnije numre u žitku Jezusa Kristusa samo u obrnutom redosljedu. U svom 30. ljetu počinje javno djelovanje, a s 33. završava svoju ovozemaljsku kalvariju.

Zgora va višini vidimo dva kruga, ke znamo prisposodobiti s dva objektiva dalekozora i pokazuju u smjeru samog Božjeg Stolca, kade se u zemljopisnom smislu posljednji obronci Alpi sjubljuju s ravnicom Panonije za selom Harka, ko je naše susjedno selo.

Glavni stup spomenika je zapravo slovo Dj u klinastom pismu. Istodobno simbolizira i bodljikavi vlak, ki je postao simbol jednog sistema, ki se nebi smio nanovič ponoviti.

Nam se svit pokaže na već razinov, aš smo tako programirani. Samo smo ograničeni u mogućnosti da gledamo već stvari najednoč istovrimeno, no svit je jedan ki je samo u cjelini pravi, pomoću detaljov se ga ne da uloviti i razumiti. Na ta način dobenemo samo iskrivljenu i deformiranu sliku o njemu.

Na razini za nas razumljivoj fizike-kemije-biokemije Marija bi značila M-ar-ia, to jest zemlju kade se potapa jezgra, kade se spušta voda na magmu. Iz ove interakcije nastanu spojevi, ki su vrlo važni za funkcioniranje prirode, pa tako i človika. Ovako se u imena kodiralo znanje i očuvalo kroz mnoga stoljeća. Tako da su sva imena puna značenja kot no, Magdalena, Jakob, Petar, Jerolim, Solomon, Pavao itd.

Na nivou biologije Marija je metafora majke i poroda. Črna Madona nas opet vuče na ugalj, ki se pri visoki temperatura u spoju s vodom pretvara i pline (gaze). Na taj način se rodi sin, ki će se gori stat. To se ponavlja u godišnjem ciklusu i ki nam se lipo predočuje u liturgijskom ljetu u crikvi. Važnost ceremonijov je upravo bila osigurat život i preduhitrenje nesričov.

Čini u crikvenoj hijerarhiji upravo nam govoru o funkciji. Ono ča je interesnatno, da su ti izrazi jako slični i u mađarskom i u tzv. slavenski jeziki, pa tako i hrvatskom jeziku. No poveznice se moru najt i u drugi jeziki. Mogućnost da je to samo slučajnost je zbog vrlo velikog broja tih sličnosti isključena.

Da bi se cijeli sustav razumio mora se uzet još mnogo nivoa pod analizu, aš na duhovno-mentalnom polju se opet pojavljulju paraleliteti med cikličnošću svitla i nevidljivog elektromagnetskog zračenja i človičjega žitka.

Na nivou društva će pak za stvaranje normalnih odnosov biti važan okvir sakralnog žitka, ki će kroz generacije osigurati stabilitet i mogućnost preživljanja.

Ovde se pojavljulje svit simbola, ki su vsagdir na svitu isti. Samo se u poslidnji tisućljeta dogodilo to, da se sve već udaljavamo od korjenov i

pravog tumačenja simbola. Na ov način se harom-on-ia, znanje bazirano na brojki tri, tj. harmonija raspada i beteg počinje vladati svitom.

Pripetenja uz Željezni firhong

Uz tu granicu su i na jednoj i na drugoj strani bila poredana hrvatska sela. Nas je trianonska granica raskolila i podilila. Tako da se je toga ljeta 1989. i u hrvatski seli čuda toga događalo. Posebno je to bilo tako na austrijskoj strani, kade su pripravno čekali ljude, ki su potribovali pomoć. Skoro isto kot no 1956. ljeta, kade su ljudi u Austriji pokazali visoki nivo solidarnosti. Naša je generacija te događaje doživila peršonski, ki na ovoj, ki na drugoj strani granice. Još se je vridno spitkovati, istražiti, aš su svidoki još živi. Ovo je vrime, kada znamo dojt do vrlo vridnih informacijov. U 40 ljeti, kada je stal Željezni firhong dogodile su se razne tragedije, pustolovine, dirljive scene. Muzej u Gornjem Četaru nam povidia isto čuda toga o tom vrimenu.

Kada koč su na mjestu ovoga spomenika bili vinogradi, a denas se ovde pasu konji. Vlasnik, Atila Pajrić planira opet zasaditi trse na jednom dijelu.

Ugarski narod je narod Konja. Konj je znak za Strijelca u istočnom kalendaru. Vrime Strijelca je u kalendaru vrime, kada je šansa za skočit vam iz okvirov najveća. Zato se on i prikaže naslikano poprik. Na sredini tog vrimena je točno svetak sv. Mikule. Mikula je simbol darovanja, kada se nezna darovatelj. A taj darovatelj je zapravo sam Bog. Ni-kul-a, bi bilo po značenju centar školje. Iz centra naše Galaksije mi dobijamo potribnu energiju za naš žitak. Naši su znači pretki znali ča, o čemu mi denas samo sanjat moremo!

Mriža. Ov spomenik je djel i mriže, ča smo kanili prikazati s orijentacijom i funkcijom .

Mali humak na kojem stoji na starom jeziku korespondira s tiječi: čujem, moja mriža. Isto je interesantni opis samog čina na ugarskom jeziku. Aš kada pišemo da su bižali poprik prik polja u Kerestur, to su na ugarskom jeziku dvi iste riči: keresztbe *futottak* Keresztbe (Keresztúrba).

Koljnof sam leži na vrlo interesantnoj poziciji, ka je do sada bila i za nas nepoznata činjenica, a čuda nam govori o starom komunikacijskom sustavu, o starom znanju, ko se je očuvalo u legenda i starih pripetenja.

Naš prijatelj i znanstveni peljač Igor Šipić se sa temom bavi već dva desetljeta dugo i rezultati su mu fascinantni. On zapravo svojom novom metodom detekcije nanovič otkriva, kako i sam kaže, staro znanje, ko je kodirano u topografiji, astrologiji, urbanom sistemu, u legenda i mitovima. Točnost i preciznost sustava je nevjerojatan. Otkloni su samo sekunde, tj. samo par kilometra kod tisuću kilometra.

Postavlja se logično pitanje: kako su naši pretki bili u mogućnosti dostignuti takvu preciznost, kada učimo o primitivnim alatima u kamenom i brončanom dobu? Ča se je ovde dogodilo? More bit smo naš komputer napunili s krivimi podatki, pa nam je i rezultat postao netočan, bolje rečeno obrnut?

Načinimo kratku šetnju na karti Europe! Ako se postavi Šipićeve geometrija Plejada (Vlašića, Fiastyúk) na kardinalne točke Mediterana, pojavit će se jedan vrlo interesantan sustav. Iz toga će se pak moć zaključit, da nas putovanje Argonautov pelja ne u potragu za srebrom i zlatom, nego u komplicirani, ali istovrimeno i jednostavni i fascinirajući svit mjerov i omjerov.

Pleione (u realnom prostoru je to Črno brigovlje u južnoj Španjolskoj), majka Plejada se preko Ošlja i Rtnja (najveća piramida svita u denašnjoj Srbiji) veže za svoju prvu kćer Mayu. Maya je u realnom prostoru mali varoš u Rumunjskoj na istočni obronki Istočnih Karpatov pod nazivom: Bodzavásár udaljen od Budimpešte cca. 650 km. Ako iz te točke povučemo crtu, pravac ili liniju preko Bolbe (Volosa) odakle kreću Argonauti prema legendi na svoje putovanje, sjevernoafričku obalu dodirnut će u varošu, ki se zove Surt. Bodza obrnuto znači: zabod, a szurt, je na ugarksom ; naboden, zaboden! Kada se pak prema sjeveru prati meridijan Surta, dojt ćemo u Šopron, na 16,35. Interesantnost je još, da crta ka povezuje Bodzavásár-Volos i Surt liniju žitka plejadskog sustava, liniju Alcyone-Elektra siječe u zlatnom rezu!

(U realnom prostoru Alcyone je pozicija Karthage, a Elektra, najistočnije točke Sredozemnog morja. Elektron je pak izraz za jantar u grčkom jeziku.)

Apollonije je u 3. stoljeću pred Kristušem napisao legendu o Argonauti. Ovde se govori o Volosu. Ako se pak povuče taj pravac, on će bit 3 stupnja istočnije os Surta, a to je meridijan Sinja, ali i Koljnofa.

Na tom je meridijanu i Dolni Vestonice u Moravskoj, kade su pronašli najstariju Veneru (arhaični ženski lik) u Europi.

Kako smo već prije spomenuli na našem se pilju vidi i markantni simbol našeg sela: Koljnofski križ. Ov križ, ki je sastavljen od 6 klinov, fascinira svojom jednostavnošću i harmonijom. Podijeljeno s dva broj šest daje tri. Sveto Trojstvo Oca, Majke i Sina je svim nam poznato, ali je broj 3 isto i u vodi (H₂O) i u ugljičnom dioksidu (CO₂). U našoj vodi u Koljnofu, ka je poznata ljekovita mineralna voda zvana Rujča u prirodnom obliku prisutan je CO₂, a završava na ča pokzujući i funkciju toga plina, naime on ruji van. S tim smo vam sve rekli.

Brojku 3 imamo i u dosad napisani simbolični leti Jezuša, a i broj 2019 se dili s brojem 3, kako i zbog brojkov ljeta isto. Križ je i simbol Jezuša, ki se je gori stal. Još jedna interesantnost: rič **ča** je upitna rič kod Hrvatov, isto kod i **kaj** na postamentu našega pilja. Obrnuto ča je ač, ča na ugarskom jeziku znači: tesar. Jezuš je bojseg uz svoga pooča djelao kot no tesar.

Kolobari, ke vidite zgora nisu samo simbol objektiva dalekozora, nego i podijelni su. Kör-oszt, ima na mađarskom denašnjem jeziku značenje: diliti kolobar.

U ov pilju smo ukomponirali i najvažnije omjere svita, zato kad je mjera najveći izazov za človika u njegovom žitku, ali i za svako društvo u povijesti uz vrime, ko se kani razumiti i uloviti, ali se je to ugodalo samo onim zibranim.

Na taj način i sam izraz zlatno runo dobiva drugo značenje. More bit misli se na novu točku u glavi, no na hrvatskom jeziku je zlatno runa obrnuto u značenju: vidi i zna. Ovo znanje išću Argonauti u simboličnom smislu.

Postament našega pilja ima oblik stećkov u Bosni i Hercegovini. Kako nam je poznato jedan djel Hrvatov, i to najveć u okolicu Šoprona doselio se je iz Bosne, a ta svist je očuvana sve do 20. stoljeća. Ti monoliti, kameni spavači su fenomen, ki su još i dan danas zagonetka i tajna za znanstvenike. Zapravo se boju reć istinu, aš bi se s tom istinom i naša povijest morala nanovič napisati.

I onda je došao dan postavljanja pilja. Točno 2 tjedna pred svečanim posvećenjem dogodilo se je ča interesantnoga. Mladi človik, ki je rukovao s dizalicom pitao je ča će to biti, aš njemu ovo ništ ne znači. Rekli smo mu, da se kanimo spomenuti na pripetenja, ka su se dogodila pred 30 leti uz dodatnu simboliku i značenja.

I onda smo ostali šokirani! Zoltan nam je povidao da su se preselili iz Sambotela u Šopron u februaru 1989. ljeta, uprav zbog toga, kad mu je tata bio graničar oficir i da ćedu biti potribni, kad će se Željezna granica počet razmontirati. On ima već dizalicov, ali neznajuć ča ga čeka ipak si je doprimio sa sobom manju, onu IFU proizvedenu u nekadašnjoj Istočnoj Nimškoj (DDR)! Znači spomenik na istočne Nimce postavio se je dizalicom iz Istočne Nimške.

Spomenuo je i to da su mu roditelji iz okolice Jak-a, a na postamentu nam piše JAK. Vrlo interesantne poveznice, paralele. No ča ću vam na ovo reć. Sustav koga mi istražujemo djela po toj logiki.

Uz Marijansku hodočasnu cestu stoji sada spomenik, dijel mriže. Ov pilj je orijentiran prema Ošlju i Vlašić planini. Ova planina se u antiki zove Mons Matrix, planina, ka nosi mrižu, a ima istu paralelu kot no Ljuba, hrvatska Troja. No Ljubin meridijan je upravo i meridijan Mariazell-a.

Zato zovemo ov spomenik Spomenikom budućnosti, aš se ufamo, da će to razmišljanje, biti normalno u budućnosti i bit će najbolja brana za daljnje manipulacije.

Polako bi završili opis, analizu, aš će ov spomenik za svakoga značiti ča drugo.

Ufamo se da smo s postavljanjem ovoga pilja dali vridan spominak na jedno vrime, na sva pripetenja, ka su se ovde odigrala.

